

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

humanitære formål, til livsvigtige samfundsfunktioners fortsættelse.

Jeg vil også gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det ærede medlem sluttede sit indlæg med at fremhæve, at der var noget urimeligt i, at man ved dette lovforslag ville gribe ind overfor Dansk Arbejdsmands Forbund i anledning af en olie- og benzinsmangel, der i og for sig mest aktuelt var forvoldt ikke af Dansk Arbejdsmands Forbund, men af de fire store olieselskaber. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen nærmest mente, at vi ved dette lovforslags fremsættelse og naturligvis især ved dets vedtagelse ville rette bager for smed, hvis man kan anvende et sådant udtryk i denne forbindelse.

Det er nok rigtigt, at det lovforslag, der her er fremsat, betyder en indgriben overfor Dansk Arbejdsmands Forbunds konflikter på et ganske bestemt afgrænset område. Men man må ikke se bort fra, at lovforslaget i ganske samme grad og på ganske tilsvarende måde betyder en indgriben overfor de fire store olieselskabers standsning af leverancerne; det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 2, hvori der står, at de tidligere i lovforslaget omtalte arbejdsgivere og arbejds-giverforeninger skal opretholde normal virksomhed indtil det tidspunkt, da enten et mæglingforslag er vedtaget eller der er gået to dage efter, at det er forkastet. Og på samme måde som eventuelle overtrædelser af lovens bestemmelser fra arbejderorganisationers side vil blive belagt med straf, en straf, som udmåles af den faste voldgiftsret, på samme måde vil det, hvis olieselskaberne undlader at levere i normalt omfang, medføre straf, hvilket fremgår af lovforslagets § 4, stk. 3.

Min replik til det ærede medlem hr. Aksel Larsen må altså være den, at der er ligevægt, at der er fuld balance i det, der i dette lovforslag foreslås foretaget. De hindringer, der har været for benzin- og olieforsyningen, hindringer, der efterhånden har fremkaldt akutte tilstande i visse dele af samfundslivet og erhvervslivet, foreslås fjernet ved indgreb, der i lige grad rammer begge de parter på arbejdsmarkedet, som gennem deres dispositioner har forvoldt den situation, vi står i.

Et par af de ærede ordførere har været inde på økonomiske problemer. Den højtærede statsminister har allerede berømmet det ærede medlem hr. Erik Eriksens betydelige sproglige evner. Jeg kan yderligere bidrage hertil ved at citere det udtryk, det ærede medlem hr. Erik Eriksen benyttede om valutasituationen, som det ærede medlem betegnede som knugende. Nu ved jeg ikke, på hvilken måde denne betegnelse skulle opfattes, men i hvert fald må det vel være på sin plads at gøre opmærksom på, at denne knugende valutasituation praktisk talt i 8 måneder uafbrudt har været i forbedring, at den selv nu ved ultimoopgørelsen ved udgangen af marts måned, udviste en forbedring på over 30 mill. kr., at den siden 1. juli i fjor, altså på ca. 8 måneder, har forbedret sig med over 300 mill. kr., samtidig med at der er præsteret ekstraordinære valutaafdrag på et par hundrede millioner kroner. Hvis det ærede medlem hr. Erik Eriksen finder denne situation knugende, så må det vel være på en ganske særlig måde. Når jeg fremhæver disse fakta vedrørende valutasituationens udvikling nøgternt og objektivt, er det naturligvis ikke, fordi jeg dermed vil hævde, at nu er det sikret ud i al fremtid, at valutasituationen vil bevæge sig på tilsvarende vis. Jeg er klar over, at vi også fremtidig kan møde økonomiske vanskeligheder — det vil man vel forresten kunne når som helst og næsten i en hvilken som helt konstellation.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde på en række betragtninger om forholdet mellem løn og økonomi, betragtninger som indeholdt uhyre meget rigtigt. Det lader sig jo ikke nægte, at der mellem indtægterne og forbruget i samfundet, mellem befolkningens samlede forbrug på den ene side og den økonomiske udvikling, valutaudviklingen, på den anden side, er en direkte og nær sammenhæng, men jeg synes, at man igen her må påkalde nøgternhed. Det kan ikke være sådan, at det udelukkende er arbejdernes forbrug, der er farligt for valutasituationen. Det kan ikke være sådan, at den krone, en arbejderfamilie bruger, er farligere for landets økonomiske stabilitet end den krone, et medlem af en anden samfundsklasse bruger. Derfor synes jeg, at det ærede medlem hr. Aksel Møller, når han fremsætter disse betragtninger, som